

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 24. SZÁM, 2009. JÚN. 14.

Kedves Testvéreim!

Az egyházi év ünnepes fél évének végére értünk. Együtt vártuk adventben Isten legnagyobb ígéretének beteljesedését, a Megváltó születését. Karácsonykor együtt örültünk a testté lett Igének. A böjt által felkészülve együtt láttuk Jézust

hettük, hogy Isten szeretete a ma ember számára is valóság. Érezhettük, hogy Isten ma is vezeti az Ő népét. Nem egy pásztor nélküli nyáj vagyunk, hanem hatalmas Pásztorunk van. Olyan, Akin még a mi rettegett ellenségeink, a bűn és a halál sem vehettek diadalt. Láthattuk, hogy ez a Pásztor nem csak a mi életünk

Halld meg, Izráel: Az ÚR a mi Istenünk, egyedül az ÚR! Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!

Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd meg azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz!

5Móz 6, 4-7

bevonulni Jeruzsálembe, nagypénteken együtt néztük a szeretet legnagyobb cselekedetét, hogy Krisztus helyettünk halt meg a keresztfán, magára vette az emberiség összes bűnét, átokká lett értünk, és az Atya haragjának poharát mind egy cseppig kiitta. És miénk lett a húsvéti örömhír is, hogy Krisztus feltámadt a halottak közül, legyőzte a bűn és a halál hatalmát, és nekünk is örök életet ad. Múlt vasárnap pedig együtt ünnepeltük a Szentháromság egy Isten harmadik személyének, a Szentlélek Istennek a kitöltését és az egyház születését.

Minden egyes istentiszteleten láthattuk Isten csodálatos hatalmát, az emberért a végsőkig is elmenő szeretetét, és érez-

eseményeit irányítja, hanem szavának minden enged.

Ezt látta annakidején a zsidó nép is. Hitük, Istennel való kapcsolatuk legfontosabb eseménye az Egyiptomból való csodálatos szabadulás lett. Isten által Mózes szavára megnyílt a tenger, a nép száraz lábbal kelt át, az ellenség pedig elveszett a habok között. A zsidó nép ott megláthatta, hogy egy csodálatos, mindenkinél magasabb hatalom az, ami az ő életüket védi. Hogy az élő Isten az, aki ott cselekedett. Erre a csodálatos szabadításra válaszol hitvallással a mai Ige: „Halld meg Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr!” (4.v.) Milyen rendkívüli mélység rejlik ebben az ősi

hitvallásban, ami annyira fontossá vált a zsidó nép számára, hogy imádságként naponta háromszor mondják el! Ezt a rendkívüli mélységet azok is megérik, akik nem az eredeti nyelven hallják ezt a hitvallást.

Móra Ferenc egyik novellájában gyermekkori élményét meséli el. Szüleinek nem volt pénze, hogy iskolába járassák, ezért beszökött az iskolába, és a folyosón a nyitott ajtó mögött megbújva hallgatta az órákat. Egy alkalommal éppen latin óra volt, a tanár azt kérdezte a diákoktól: Hogyan fordítjátok le a következő mondatot: „unus est Deus”? Az egyik tanuló azt válaszolta: „egy az Isten”. A tanár azt mondta: nem jó. Egy másik erre azt felelte: „egy vagy Isten”. De a tanár ezzel sem volt megelégedve. Hát nem érzitek – kérdezte –, hogy több van a latinban? Csend lett, senki sem tudott mit mondani. A kis Móra Ferenc ekkor izgalomban, félelemtől remegve, akaratlanul is bekiáltotta az osztályterembe a helyes választ: „Egyedül te vagy az Isten!”

Ezt a hatalmat látták meg évszázadokkal később a tanítványok is, amikor csodálkozva látták, hogy a szél és a háborgó tenger, amelynek hullámai a hajót elborították, hogyan engedelmessékednek Jézus parancsának, és hogyan szűnik meg a fenyegető vihar a kiadott parancsokra. Kérdezték is egymást: „*Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmessékednek neki?*” (Mt 8,27) Azelőtt, hogy Jézus először szökött volna nyíltan haláláról és feltámadásáról, Péter kimondja a választ az előbbi kérdésre, elhangzik a vallástétel: „*Te vagy a Krisztus, az élő*

Isten Fia.” (Mt 16,16)

Testvéreim! Isten nekünk Krisztus által sokkal teljesebben mutatta meg, hogy milyen messzire viszi Őt az emberhez érzett féltő szeretete. Hogy nemcsak a mi földi életünket óvja meg, hanem az örök élet is a miénk lett Krisztus érdeméért. Nincs senki más, aki a megváltás művét véghez tudta volna vinni, csak Jézus Krisztus, Akiről a Káté azt mondja (HK15. kérdés-felelet), hogy „*valóságos és igaz (nem bűnös ember) és mégis hatalmasabb minden teremtménynél, azaz egyszersmind valóságos Isten is.*” Eljött a földre emberi testben, hogy „*ugyanaz az emberi természet legyen eleget a bűnért, mely a bűnt elkövette.*” (HK 16. kérdés-felelet). *De csak Isten-voltának hatalmával hordozhatta el Isten haragjának súlyát az ő ember-voltában* (HK 17. kérdés-felelet). Erről az embermentésről, erről a szabadító győzelemről tesz bizonyosságot a Szentlélek Isten.

Mi következik az ember számára mindabból, hogy a mi Istenünk, akit mi Szentháromság egy Istennek hívunk, az egyedüli Úr, és Rajta kívül más Isten nincs (5Móz 32,39; Ézs 44,6.8; Ézs 45,5.21; Hós 13,4)? „*Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!*” (5.v.) – mindenestül, teljes valóddal, eszeddel, erőddel, agyaddal, gondolataiddal, hiteddel, szíveddel, lelkeddel ráhagyatkozva. Kell, hogy az ember minden egyes porcikáját áthassa ez a szeretet. Hogy minden megnyilvánulásában ott legyen. Kicsit olyan ez, mint amikor egy kisgyerek, a gyermekünk vagy az uno-

kánk odahozza nekünk a legkedvesebb játékát és leteszi az ölünkbe, odaadja a kezünkbe. Nekünk tulajdonképpen arra a játékra nincs szükségünk, de annak a kicsi gyermeknek a szeretetére, hogy ő így megmutassa, így kifejezze irántunk az őszinte szeretetét, arra szükségünk van. A mi Urunknak sem a mi jócselekedeteinkre van szüksége, amikkel megmutatjuk, hogy Hozzá tartozunk, hanem arra az Ő szeretetére válaszoló szeretetre, amiből ezek a jócselekedetek fakadnak.

Ha valakiben ott van ez a szeretet, akkor lehetetlen, hogy ne akarja másoknak elmondani, hogy Isten őt személyesen megszólította, hogy neki a mindenható Isten az Atyja lett. Isten elhívása egy olyan élmény, amiről az ember nem tud hallgatni. Az ember egész élete megváltozik azáltal, hogy Istennel személyes kapcsolatba kerül, hogy befogadja Istent az életébe és a szívébe. Számtalan példáját látjuk ennek a Bibliában. Így tesz azonnal boldog bizonyóságot a Jézussal való találkozásáról a samáriai asszony. Még a korszóját is otthagyja a kútnál, úgy szalad be a városba, hogy szóljon az embereknek. „*Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ez-e a Krisztus?*” (Jn 4,29) Az emmausi tanítványok is ahogy felismerik Jézust, „*még abban az órában*” (Lk 24,33) útra kelnek, és visszatérnek Jeruzsálembe, hogy bizonyóságot tegyenek a többi tanítványnak a feltámadott Úrról és a Vele való találkozásukról. A Pál apostollá lett Saulról is ezt írja a Szentírás: „*És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a*

szeméről, újra látott, azután felkelt, és megkeresztelkedett, majd miután evett, erőre kapott. Néhány napig együtt volt a damaszkuszi tanítványokkal, és azonnal hirdetni kezdte a zsinagógákban Jézusról, hogy ő az Isten Fia.” (ApCsel 9,18-20) Hogy ezt a bizonyágtételt a többszöri próbálkozások ellenére sem lehet elhallgattatni, arról bátor bizonyágtételt olvashatunk az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben (ApCsel 5,33-42). Az egyik Bibliaolvasó vezérkalauz mai Igéje arról szól, hogy a tanítványokat az evangélium, Krisztus feltámadása örömhírének hirdetése miatt a jeruzsálemi nagytanács elfogatja, a tanítványokat megveretik, azután megparancsolják nekik, hogy ne szóljanak Jézus nevében, és ezzel elbocsátják őket. „*Ők pedig örömmel távoztak a nagytanács színe elől, mert méltónak bizonyultak arra,*

hogy gyalázatot szenvedjenek az ő nevéért; és nem hagytak fel a naponkénti tanítással, és hirdették a Krisztus Jézust a templomban és házanként.” (ApCsel 5,41-42)

A mai Ige azzal végződik, hogy „*Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd meg azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házadban vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelesz!*” (6-7. v.) Pontosan arra szólít fel az Ige, amit Mécs László is elmond az egyik versében:

*Nem tudok betelni: kétöles csalánonk
Közt nézem a csupasz csalogány családot
Szegényes fészékében. Szorgos anyja, apja
Jön, megy és az étket a szájába rakja,
Mint gyerek-szájamba az anyám az édes
Isten nevét rég, hogy lelke most is éhes.
(Nem tudok betelni!)*

A zsidóság már a legkisebbjeinek is elmondja bizonyágképpen Istenről, hogy az Úr a te Istened, aki kiszabadított téged a rabszolgaságból, aki hordozott a pusztai vándorúton, aki házat adott neked, akinek a kezében van életed, sorsod, jóléted és halálad. Ő, az Úr, a te Istened a te legfőbb kincsed. Ha Ő a tiéd, minden a tiéd. Ha Őt elveszíted, mindenedet elveszíted.

Mit mondhatunk mi a gyermekeinknek a Szentháromság egy Istenről? Azt, hogy Ő az Atya, a te Teremtőd, akitől az életedet kaptad. Ő teremtette ezt a világot, és neked adta, hogy őrizd és műveld azt! Élj otthonosan, és felelősséggel ebben a világban! Mennyei Atyád vigyáz rád. Az

ő kezében van életed, sorsod és halálad, de ne félj hatalmától, mert irgalmas és kegyelmes a te Istened! Úgy bánik veled, mint Atya a gyermekével: ha kell, megbünteti, de mindig jót akar neki! Bízd azért magad mennyei Atyádra!

Ő a Fiú, a te Megváltód, Jézus Krisztus, aki az életét adta érted. Te elhagytad az atyai házat, megtagadtad Istenedet, nem akartál a gyermeke lenni. De Atyád nem mondott le rólad. Jézus elhagyta érted az atyai házat, utánad jött a bűn világába, megkeresett, kifizette adósságaidat. Az életedet adtad el a bűnnek, Ő az életével fizetett érted. Amikor halála után harmadnapon feltámadt, akkor megtörte a bűn és a halál hatalmát. Megnyitotta előtted a hazavivő utat, ahol a te mennyei Atyád vár rád.

Ő a Szentlélek, aki ma is hirdeti Jézus szabadító győzelmét. Hív a lelkiismeretben, hív az életed eseményeiben, hív az egyház közössége, az igehirdetés, a szentségek által. Ha meghallod hívását, és engedsz neki, elkezd belülről formálni, hitet ébreszteni, új gondolkodásmódot teremt benned, és elkezd az életed kívülről is láthatóan újjáformálódni. A bűnbánat és a bűnbocsánat új teremtsé tesz. Pál apostol így mondja: „*Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régi-ek elmúlnak és újjá lesz minden.*” (2Kor 5,17) Így lehet az embernek értelmi és szívbeli közössége Istennel, így töltheti be azt a rendeltetését, amire őt az Isten teremtette, hogy boldogsága és örök élete legyen az Úr által.

Ámen.

(Elhangzott 2009. június 7-én)

a május 22–23-ai
debreceni hétvégéről
– Vass Ildikó –

– 3. rész –

Tudni kell, hogy a **Kollégiumnak három épülete van**, ebből turisták számára csupán egy látogatható. Mi, remek „kapcsolataink” révén eljutottunk a további két épületbe is. Körutunkat a **gimnáziumban** kezdtük el, amely a kollégium hátsó épületszárnyában található. Berkesi Tanár úrtól megtudtuk, hogy ez az épület az intézmény legfiatalabb része, csupán valamivel több mint 100 éves. A **középső épületben** a díszterem előtt megcsodáltuk *Petőfi Sándor* monumentális szobrát. A lépcsőház kitűnő akusztikáját is kipróbáltuk egy zsol-tár eléneklésével. Az első és a középső épületet **árkádok** kötik össze, melyeket olyan emberek domborművei díszítenek, akik valami módon kapcsolódtak a kollégiumhoz: vagy régi diákok voltak (*Kazinczy Ferenc*), vagy professzorok (*Hatvani István*), vagy adományukkal segítettek az intézményt (*Apafi Mihály*, *Bocskai fejedelem*). A felsorolásból kihagyhatatlan a zseniális ifjú tanár, *Maróthi György*, akit a Kántus tagjai alapítójukként tisztelnek. Beérkezve az épületbe megtekintettük az **Iskolatörténeti Múzeumot**, amelynek feladata a diákélet tárgyi emlékeinek gyarapítása, a református gyülekezetek történetével és művészetével kapcsolatos emlékek gyűjtése. A múzeum többek között be-

mutatja a régi törvénykönyveket, a diákviselőket, a régi nyomdát, a Kántus fényképeit. Becses darabja például Csokonai fuvolája, Arany János pipája, vagy Petőfi Sándor pohara.

A múzeum után külön kérésre újra elindultunk fel az **imaterembe**. A **freskókról** kiderült, hogy *Gáborjáni Szabó Kálmán* 1938-ban készült alkotásai. Megcsodáltuk többek között a **Könyvtármentést**, vagy a kollégium 1802 előtti épületét, de természetesen nem hagytuk ki a **Rézmetző diákok** és az első **Kántus** freskóját sem.

Az oratóriumban a szabadságharc jeles képviselőinek helye a padokban névkártyával van megjelölve, a Tanár úr le is fényképezett engem Kossuth ülőhelyén. A **Nagykönyvtár** félmillió állományá-

Kis csapatunk Petőfi szobránál a Kollégium díszterméhez vezető lépcsők alján

val a magyarországi református egyház legnagyobb gyűjteménye. Egyes ritkaságai Európában, sőt a világon is egyedülállóak, informált bennünket a Tanár úr. A zenei részlegben megcsodáltuk *Kodály* és *Gárdonyi Zoltán* portréit, akik írsaikkal kedveskedtek a Kántusnak. Sajnos az **Egyházművészeti Múzeum**-ba időhiány miatt nem mentünk be, de eldöntöttük, hogy Debrecen azon városok egyike, ahová többször vissza kell térni, így reméljük lesz még alkalom pótolni ezt a hiányt. A Tanár úr kis ajándékkal is kedveskedett nekünk, mindenki kapott tőle egy-egy freskót ábrázoló képeslapot. Ezután elindultunk a Déri múzeum felé. Útközben „idegenvezetőnk“ megállított bennünket egy vaskerítéssel védett fa előtt. Ez a **líciumfa** történelmi nevezetesség. A legenda sze-

A líciumfa előtt

rint itt vitatkozott a református Bálint pap Ambrosius mesterrel. A katolikus mester végül leszúrta a kezében tartott lícium ágat a földbe és azt mondta: „*Akkor lesz Kálvin tanaiból vallás, amikor ebből a líciumágból fa.*” És lám, a bokor fává cseperedett.

A Déri téren, – ez a város legrégebbi tere, – 1930-ban nyitotta meg kapuit a **Déri Múzeum**. Sajnos sem a népművészeti alkotásokban gazdag kiállítást, sem a természettudományi kiállítást nem volt alkalmunk megnézni, csupán a világhírű *Munkácsy-trilógia* két képét láttuk: a *Golgotát* és a *Krisztus Pilátus előtt* c. festményt. Nagy sajnálatunkra az *Ecce homo* már visszakerült eredeti tulajdonosához. A két kép így is nagy hatást gyakorolt ránk. Óráig tudtunk volna csodálni a szépen kidolgozott alakokat, a fájdalmas vagy éppen a megvető arckifejezéseket. A múzeumlátogatás végén dallal köszöntük meg a jegyáros néni kedvességét. Azután elbúcsúztunk a Tanár úrtól, megköszöntük neki az idegenvezetést, a szívességét. Megbeszéltük, hogy a megerősített jó kapcsolatot mindenképpen ápolni fogjuk.

Az indulás időpontját még reggel meg-

A Kollégium lépcsőháza a freskókkal, és a falépcsőkkel, amelyek emlékeznek a szabadságharc nagyjai- és Nyilas Misi lábnyomára is.

határoztuk, egy óraker akartunk indulni. Persze mikor kijöttünk a múzeumból, már fél kettő volt, de nem bántuk. Mindannyian hazamentünk vendéglátóinkhoz egy finom ebédre, megköszöntük a szíves vendéglátást (hiába, a magyar vendéglátásnak egyszerűen nincs párja), meghívtuk egymást kölcsönösen, és mentünk a megbeszélt találkahelyre. Mi (Szabi kísért el) voltunk ott az elsők, aztán megérkeztek Frenkyék is, végül a Simon házaspár is befutott. Negyed négykor útnak indultunk a **Hortobágyon** keresztül hazafelé. A Pali áhította, sokat emlegette szürkemarhákat mi csupán a távolban láttuk, de ahogy a fényképekből kiderült, Frenky és Jani közelebbi ismeretséget is kötött velük. (Vagy legalábbis próbálkoztak vele, hogy mennyire közeledtek hozzájuk, azt már nem tudtam kideríteni.) Mi gémeskutat kerestünk és találtunk, azonkívül pedig úzóbe vettük a délibábot is. Persze, mint sokan mások, mi sem értük el. Hortobágyra érkezvén megnéztünk egy népművészeti múzeumot, tele régi, a pusztán használatos munkaeszközzel. Kicsit körülnéztünk a piacon is, majd lementünk a kilenclyukú hídhöz is. Ezután még betértünk a nagy múltú Hortobágyi Csárdába, ahol valamikor útjai során Petőfi és Móricz Zsigmond is megállt. Ki Hortobágyi palacsintát evett, ki csupán „rendeset”, de volt aki az eredeti bio szürkemarhából készült helyi specialitást kóstolta meg. Később elbúcsúztunk B. Janitól és Frenkytől, ők még elidőztek kicsit a Hortobágyon, mi pedig indultunk haza, Felvidékre. Szerencsére mind a dugókat, mind a rend-

őroket elkerültük, s végül fáradtan, de élményekkel tele, megérkeztünk ki-kisaját szülői házába, ahonnan vasárnap délután folytattuk utunkat Prágába.

Remélem, akik ott jártatok, e kis beszámoló alapján sikerül felidéznetek remek utazásokat, s akik nem voltatok, legközelebbre kedvet kaptok, hogy beszálljatok, énekeljete és velünk utazzatok! :)

Hortobágyi pillanatképek, avagy a Kilenclukú híd, a három juhász szobra, és végül Frenky az alkalmi fazekas

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Gyülekezetünk **presbitériuma** a mai istentisztelet után rendkívüli **gyűlést** tart, melyen Bodnár Noémi segédlelkész Prágából való távozásával kapcsolatos hivatalos teendőket tárgyalja meg, végzi el.

– Felhívjuk minden kedves Olvasó figyelmét, hogy **a 2009-es évi Tahi Egyházzenei hétre** továbbra is lehet jelentkezni, bár már árkedvezmény nélkül. Jelentkezés és bővebb tájékoztatás szerkesztőségünk elérhetőségein.

– A Kassai Magyar Református Gyüle-

kezet mellett működő **FÉNYSUGÁR Polgári Társulás** 6-13 éves gyerekek részére **gyerektábort** szervez **2009. július 12 - 18.** között az Észak-Magyarországi **Telkibányán**.

Résztvételi díj: 75 EUR. **Jelentkezési határidő: június 25.** Jelentkezni lehet a 721/404 838-as (Csehországi érdeklődők) telefonszámon, vagy a következő e-mail címeken: *fulope@fenysugar.sk*, *info@fenysugar.sk*. Egyéb információk: *www.fenysugar.sk*. Szeretettel várják mindazon gyerekeket, akik szívesen tanulnak játszva, közösségben, a Biblia mellett. A napi programokat sok egyéb foglalkozás is gazdagítja.

– **2009. július 21-25.** közt kerül megrendezésre a magyarországi Faddombon a **Csillagpont református ifjúsági találkozó**, melynek központi témája **„Honnan veszed a bátorságot?”** További információ a <http://csillag.reformatus.hu> oldalon.

GONDOLAT

Ha a véletlen úgy hozza, hogy az erdő mélyén két farkas találkozik, nem fognak nyugtalanodni amiatt, hogy a másik farkas.

Ha ugyanott két ember pillantja meg egymást, valószínűleg arra fognak gondolni, hogy nem rabló-e a másik...

(*Johann N. Nestroy nyomán*)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felélős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP